

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobkyně: **HIRAGANA s.r.o.**, IČO 28350464
sídlem U Libeňského pivovaru 2015/10, 180 00 Praha 8
zastoupené advokátem Mgr. Martinem Círem
sídlem Na Rybníčku 332, 250 87 Mochov

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10
zastoupenému advokátem Mgr. Matějem Váchou
sídlem Újezd 450/40, 118 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZP/2020/330/30,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZP/2020/330/30, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Martina Círa, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 22. 5. 2020 u Městského soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí (dále jen „žalovaný“) ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZP/2020/330/30 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakožto i rozhodnutí jemu předcházejícího. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZRP“) rozhodnuto o zamítnutí námitek žalobkyně ze dne 6. 1. 2020, doplněných dne 17. 1. 2020 (dále jen „námítky“). Námítky byly podány proti opatření Ministerstva životního prostředí, odbor fondů EU, jako Řídícího orgánu Operačního programu Životní prostředí 2014–2020 (dále jen „MŽP“) ze dne 13. 12. 2019, č. j. ENV/2019/114561, MZP/2019/330/2724, kterým bylo rozhodnuto podle § 14e odst. 1 ZRP o nevyplacení části dotace (dále jen „opatření“).
2. Žalobkyně podala u MŽP žádost o poskytnutí dotace z programu 11531 – Operační program životní prostředí 2014-2020 za účelem financování projektu „Dokončení sanace areálu strojírný a slévárny firmy J. Porkert v k. ú. Skuhrov nad Bělou“ CZ.05.3.24/0.0/0.0/15_007/0000807 (dále jen „projekt“).
3. Dne 12. 11. 2015 vydal Odbor environmentálních rizik a ekologických škod Ministerstva životního prostředí (dále jen „OEREŠ“) závazné stanovisko č. j. 71788/ENV/15; 3468/750/15/LC, kterým dal souhlas s realizací projektu, stanovil závazné podmínky realizace a cílové limity sanace, podle nichž bude posuzována úspěšnost realizace projektu (dále jen „souhlasné stanovisko“). V souhlasném stanovisku bylo uvedeno, že nejprve proběhne doprůzkum rozsahu znečištění, na základě jehož výsledků bude upravena realizační dokumentace pro následující etapy. Dne 28. 12. 2017 vydalo MŽP rozhodnutí o přiznání dotace, identifikační číslo 115D314040003 (dále jen „RoPD“), kterým rozhodlo o poskytnutí dotace žalobkyni na shora uvedený projekt v maximální výši 180 213 056 Kč (dále jen „dotace“). V příloze č. 1 RoPD byly stanoveny závazné podmínky, které musí žalobkyně dodržet, kdy jednou z povinností obsažených v příloze č. 1 RoPD byla povinnost dodržet podmínky souhlasného stanoviska OEREŠ.
4. Dne 7. 9. 2017 uzavřela žalobkyně se společností GEOSAN GROUP a. s., IČO: 28169522, Vodní zdroje Ekomonitor, spol. s r. o., IČO: 15053695, AVE CZ odpadové hospodářství s. r. o., IČO: 49356089 a se společností LM Technologies s. r. o., IČO: 25045954 (společně dále jen „zhotovitel“) smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla povinnost zhotovitele provést pro žalobkyni sanaci území dle projektu.
5. V souladu se souhlasným stanoviskem byl v místě projektu proveden doprůzkum, o kterém byla vypracována zpráva z doprůzkumu (verze březen 2017), dle schváleného realizačního projektu doprůzkumu č. j. MZP/2018/750/7 ze dne 3. 1. 2018 (dále jen „schválený realizační projekt doprůzkumu“). Zpráva z doprůzkumu byla předložena OEREŠ. OEREŠ se ke zprávě z doprůzkumu vyjádřil dopisem ze dne 29. 6. 2018, č. j. MZP/2018/750/1698, v němž vyhodnotil závěry zprávy z doprůzkumu tak, že souhlasí s názorem, že celkový objem nadlimitně kontaminovaných zemín je mírně větší, nicméně jejich celkovou míru kontaminace naopak hodnotí, zejména s ohledem na úplnou absenci volné fáze ropných látek na hladině podzemní vody, jako výrazně nižší než předpokládal projekt. Stávající řešení tedy bylo dle názoru OEREŠ značně neefektivní i z hlediska šetrného nakládání s veřejnými prostředky, proto vyzval žalobkyni k doplnění variantních řešení do závěrečné zprávy

doprůzkumu, a to sanační metody a postupy, které dále rozpracuje realizační projekt další etapy sanace (dále jen „výzva z 29. 6. 2018“). Dopisem z 13. 7. 2018 zhotovitel odmítl názor OEREŠ, že míra znečištění je nižší, když poukázal na opodstatněné riziko, že vykazovaný stav znečištění ropnými látkami může být jen dočasný, v budoucnu může dojít k jeho opětovnému zhoršení a upozornil, že postup řešení sanace navrhovaný OEREŠ je v rozporu se souhlasným stanoviskem OEREŠ (dále jen „dopis z 13. 7. 2018“). OEREŠ zadal zpracování nezávislého odborného posouzení technického stavu sanace projektu, které bylo vyhotoveno dne 31. 10. 2018 společností ENACON s. r. o., Mgr. P. Z. - osobou s odbornou způsobilostí v sanační geologii, přezkoumaného RNDr. J. N. (dále jen „odborný posudek“). Následně byla spolu s odborným posudkem zhotoviteli zaslána dne 10. 1. 2019 výzva k doplnění zprávy z doprůzkumu, která by měla mít charakter aktualizované analýzy rizik (dále jen „výzva z 10. 1. 2019“).

6. Zhotovitelem doplněná zpráva z doprůzkumu (verze březen 2019) byla zaslána OEREŠ k odsouhlasení. Výzvou ze dne 24. 6. 2019, č. j. MZP/2019/750/1861, odmítl OEREŠ upravenou zprávu z doprůzkumu a vyzval k doplnění o variantní řešení projektu (dále jen „výzva z 24. 6. 2019“). Dne 1. 4. 2019 OEREŠ obdržel doplněnou zprávu z doprůzkumu (verze červenec 2019) (dále jen „zpráva z doprůzkumu“). Dne 17. 9. 2019 vydal OEREŠ nesouhlasné stanovisko č. j. MZP/2019/750/2640 (dále jen „nesouhlasné stanovisko“) a navrhl ukončení projektu. Vydání nesouhlasného stanoviska odůvodnil OEREŠ tím, že i přes opakované výzvy (ze dne 29. 6. 2018, 10. 1. 2019 a 24. 6. 2019) nebyly ve zprávě z doprůzkumu zohledněny připomínky OEREŠ, a to nerozpracování dalších variantních řešení, kdy závěrečná zpráva nadále předpokládala využití stejných technologií a technický i finanční objem navrhovaných nápravných opatření byl neúměrný stavu ekologické zátěže na lokalitě. Proto OEREŠ odmítl předloženou zprávu jako nehotovou a nevhodnou k využití jako podklad pro další realizaci sanačního zásahu. OEREŠ vydal nesouhlasné stanovisko k předložené zprávě z doprůzkumu a navrhl ukončení projektu z důvodu nesplnění požadavků souhlasného stanoviska. V návaznosti na nesouhlasné stanovisko vydalo MŽP shora uvedené opatření spočívající v nevyplacení částky 178 448 069,25 Kč, které odůvodnilo nesouhlasným stanoviskem OEREŠ, z něhož vyplývá, že žalobkyní nebyly splněny podmínky RoPD v části I, čl. 5 a čl. 6, bodu 6. 2. a části IV, čl. 2, bodu 2. 1. a výše celkové korekce za toto porušení dle RoPD činí 180 199 116,00 Kč [na zbývajících 1 751 046,75 Kč (s ohledem na skutečnost, že již došlo k jejich vyplacení) se bude dle opatření vztahovat výzva dle § 14f ZRP].

II. Napadené rozhodnutí

7. Proti opatření, jak je uvedeno shora, podala žalobkyně námitky, kterými namítala, že tvrzené nedostatky OEREŠ ke zprávě o provedeném doprůzkumu nebyly podloženy žádným odborným názorem a dále uvedla, že OEREŠ vždy odkázal jen na nezbytnost efektivního využívání veřejných finančních prostředků a řešení obsažené ve zprávě z doprůzkumu odmítl jen jako drahé (*první námitka*). Dále žalobkyně namítala, že OEREŠ si sice nechal zpracovat odborný posudek, přesto však z odborného posudku převzal jen závěry o nesprávném stanovení limitů a závěry odborného posudku potvrzující metodu navrženou ve zprávě z doprůzkumu bez zdůvodnění ignoroval (*druhá námitka*). Následně žalobkyně uvedla, že metody řešení projektu obsažené ve zprávě z doprůzkumu schválil technický dozor investora i supervize, ale tyto stanoviska OEREŠ také ignoroval (*třetí námitka*). Konečně žalobkyně konstatovala, že nesouhlasné stanovisko, ani opatření MŽP nebyly řádně odůvodněné a k žádnému porušení podmínek obsažených v RoPD dle žalobkyně

nedošlo, a tedy tato rozhodnutí ani řádně odůvodnit nebylo možné (*čtvrtá námitka*). K chybějícím administrativní opatřením žalobkyně uvedla, že některá již byla navržena, ale konkrétní opatření bude připravena navrhnout, až projekt postoupí a bude o nich vůbec možné uvažovat, kdy v tehdejší fázi projektu toto bylo předčasné (*pátá námitka*).

8. O námitkách rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým námitky zamítl a opatření MŽP potvrdil jako plně oprávněné. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že povinnost žalobkyně zpracovat variantní řešení projektu obsahující institucionální opatření vyplývá z platných metodik. Dále žalovaný upozornil, že poslední verze zprávy z doprůzkumu vychází z užití lokality jako obytné zástavby, a proto z odborného posudku vyplývá nutnost změny cílových limitů a tedy je potřeba změnit koncepci realizace projektu. Dále uvedl, že žalobkyně ve variantních řešeních projektu nedostatečně rozpracovala administrativní opatření a stanoviska technického dozoru investora a supervize jsou zcela formálního charakteru, jehož důvěryhodnost je snížena, neboť nevytkla nesoulad závěrečné zprávy z doprůzkumu s požadavky legislativy a metodiky. Dále žalovaný uvedl, že zadání odborného posudku bylo v kompetenci MŽP, a jen MŽP je tedy oprávněno posoudit, zda odborný posudek překročil zadání či nikoli, zda se OEREŠ řídil závěry obsaženými v odborném posudku, a zda nedochází ke změně pravidel poskytnutí dotace ze strany OEREŠ. Dále žalovaný uvedl, že stanovisko OEREŠ je jen názorem odborného garanta, které neznamena ukončení projektu, ačkoliv i jeho vydání představuje porušení RoPD. Ve vztahu ke stanovisku technického dozoru investora a supervize žalovaný vysvětlil, že OEREŠ standardně nevydává stanoviska k těmto stanoviskům. Proto se k jejich obsahu nevyjádřilo a vzalo je pouze na vědomí. Konečně žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že s vydáním nesouhlasného stanoviska je žalobkyně seznámena z korespondence vedené mezi ní a OEREŠ, OEREŠ se tedy v odůvodnění nesouhlasného stanoviska omezil jen na nejzásadnější připomínky. Závěrem napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobkyně nezajistila zpracování závěrečné zprávy z doprůzkumu v souladu s vyhláškou č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, v platném znění (dále jen „vyhláška 369“), metodickými pokyny a příručkami MŽP. Tím porušila podmínku souhlasného stanoviska uvedenou v písmenu d) části 4 a v rámci prací nepostupovala dle schválené projektové dokumentace, která měla být neměnnou součástí zadávací dokumentace, čímž porušila podmínku souhlasného stanoviska uvedenou v písmenu a) části 4.

III. Žaloba

9. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 23. 3. 2020 a žalobkyně je napadá v plném rozsahu, neboť je považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
10. Žalobkyně v *první žalobní námitce* namítala, že není možné, aby porušila část I, čl. 6, bodu 6. 2. RoPD, které stanoví povinnost dodržet podmínky stanovené souhlasným stanoviskem. Za tímto účelem rozdělila žalobkyně souhlasné stanovisko na čtyři části, kdy první tři shrnují dosavadní způsob využití lokality a dosavadní průběh řešení projektu; hodnocení stavu znečištění lokality a stanovení opatření k nápravě závadného stavu. Tyto tři části nelze dle žalobkyně z povahy věci porušit, neboť nestanovují povinnosti. Čtvrtá část souhlasného stanoviska se vztahovala na postup při realizaci projektu, do této fáze se však projekt v

důsledku vydání opatření nedostal, žalobkyně tedy nemohla tyto povinnosti porušit, neboť ani neměla možnost začít je plnit.

11. Ve *druhé žalobní námitce* žalobkyně uvedla, že doprůzkumná zpráva splňovala podmínky stanovené příslušnou metodikou – metodický pokyn odboru ekologických škod MŽP č. 1 – Analýza rizik kontaminovaného území [dále jen „MP 1“]. Jediným konkrétním nedostatkem, který dle žalobkyně OEREŠ a žalovaný vůči zprávě z doprůzkumu namítal, bylo nedostatečné rozvedení variantních řešení. MP 1 uvádí, že variantní postupy se navrhuji jen v případě, pokud nelze navrhnout jednoznačné nápravné opatření. Z odborného posudku je ovšem zcela patrné, že sanační zásah navržený žalobkyní ve zprávě z doprůzkumu představuje jediný reálný způsob řešení a OEREŠ nebyl oprávněn požadovat doplnění závěrečné zprávy z doprůzkumu o variantní řešení, ani detailnější rozpracování administrativních opatření.
12. *Třetí žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že opatření nebylo řádně odůvodněno. V odůvodnění opatření se MŽP pouze omezilo na konstatování, že bylo vydáno nesouhlasné stanovisko, ale dle žalobkyně zde zcela absentuje jakýkoliv popis souvislosti mezi vydáním nesouhlasného stanoviska a porušením RoPD. Pro absenci závěrů a úvah MŽP je tak opatření nepřezkoumatelné a nezákonné.
13. *Čtvrtá žalobní námitka*, uplatněná žalobkyní, upozorňovala, že z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že orgán rozhodující o námitkách se marně snaží svojí činností zhojit vady opatření a nesouhlasného stanoviska. Dle žalobkyně nelze přehlédnout, že žalovaný potvrzuje správnost závěrů MŽP, které však z jím přezkoumávaných rozhodnutí (z opatření a nesouhlasného stanoviska) vůbec nevyplývají, případně uvádí skutková zjištění, která z těchto rozhodnutí nejsou seznatelná, a to proto, že je MŽP při předchozím rozhodování nebralo vůbec do úvahy. Příkladem žalobkyně uvedla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí zcela nový důvod, pro který měla být zpráva z doprůzkumu nedostačující, a to uvažovanou změnu funkčního využití lokality. Dle žalobkyně je nepřijatelné a nezákonné dozvědět se důvod pro zamítnutí až z obsahu rozhodnutí odvolacího orgánu.
14. *Pátou žalobní námitkou* žalobkyně poukazovala na vady napadeného rozhodnutí, které dle jejího názoru zcela přehlíží, že projekt je nezbytný z důvodu ochrany přírody a jeho realizace je tedy ve veřejném zájmu (tento sice napadené rozhodnutí zmiňuje, ale pouze v souvislosti s veřejným zájmem na ochraně vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů). Za této situace absentuje v rámci napadeného rozhodnutí tzv. test proporcionality k poměření zájmu na ochraně přírody (odstranění historické ekologické zátěže) a zájmu na ochraně veřejných rozpočtů. Rozhodnutí o námitkách, jakož i opatření MŽP (trpící shodnou vadou) tak lze chápat jako výsledek přepjatého formalismu rozhodujících orgánů (což platí také o všech výše uvedených námitkách ve vztahu k absenci řádného odůvodnění napadených rozhodnutí), zakládající nezákonnost těchto rozhodnutí.
15. Dále má žalobkyně v *šesté žalobní námitce* za to, že závěrečná zpráva z doprůzkumu obsahuje všechny náležitosti podle vyhlášky 369 je srozumitelná a vnitřně bezrozporná. Závěrečná zpráva z doprůzkumu uvádí také rozsah kontaminace nesaturované a saturované zóny v kontaminovaném areálu strojírny a slévárny firmy J. Porkert v k. ú. Skuhrov nad Bělou, a to na základě výsledků z I. a II. etapy doprůzkumu, včetně závěru, že rozsah aktuální kontaminace zemin a podzemní vody překračuje stanovené sanační limity.

16. Z důvodů shora uvedených žalobkyně žádala, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 2. 9. 2020 uvedl, že mu není zřejmé, v čem by mělo být opatření zcela vágní, když žalovaný jednoznačně uvedl, v čem žalobkyně porušila povinnosti a z jakého důvodu jí tedy nebyla vyplacena dotace. Dále žalovaný konstatoval, že žalobkyně napadá především nesouhlasné stanovisko, přezkum tohoto stanoviska však nemůže být předmětem tohoto řízení, neboť žalobkyně podává žalobu proti napadenému rozhodnutí a opatření. Pokud žalobkyně nesouhlasila s nesouhlasným stanoviskem, měla dle názoru žalovaného napadnout toto stanovisko, nikoliv opatření podle § 14e ZRP. Žalovaný uvedl, že již ve fázi přípravy realizace projektu došlo ke zjištění, že projekt nenaplnuje podmínky souhlasného stanoviska, což bylo jasně konstatováno v nesouhlasném stanovisku. Toto dokládá, že žalovaný ve své spolupráci a metodickém vedení příjemce dotace (žalobkyně) postupoval jako řádný hospodář, který bránil neefektivnímu čerpání prostředků, které by byly již v tuto chvíli zatíženy neplněním požadavků souhlasného stanoviska, a realizací projektu by došlo k proplacení výdajů, které nebudou v souladu s RoPD. Dále žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a uzavřel, že vzhledem k tomu, že žalobkyně nebyla schopna naplnit podmínky RoPD – tedy doložit souhlasné stanovisko OEREŠ v souladu s podmínkou uvedenou v části I, čl. 6, bodu 6. 2., zjevně nemůže dojít k úspěšnému naplnění účelu dotace. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení.

V. Další podání účastníků

18. Podáním ze dne 2. 9. 2020 žalobkyně uplatnila právo repliky k vyjádření žalovaného, které označila za hrubě nepřesné a zavádějící. Žalobkyně uvedla, že popis, z jakého důvodu bylo k opatření přistoupeno a konkrétní popis porušení podmínek, není uveden na třech stranách opatření, jak uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, nýbrž ve třech krátkých odstavcích. Dále uvedla, že z opatření ani napadeného rozhodnutí není zřejmá příčinná souvislost mezi nerozpracováním variantních řešení a tvrzeným porušením podmínek přiznání dotace. K samostatnému přezkumu závazného stanoviska uvedla žalobkyně, že v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) závazné stanovisko vydané dle § 149 správního řádu není samostatně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.
19. Dále žalobkyně reagovala na vyjádření žalovaného, kdy vyjádřil přesvědčení, že napadené rozhodnutí i opatření byly řádně odůvodněny a žalobkyni tedy mělo být známo, že důvodem vydání opatření bylo porušení povinnosti žalobkyně zpracovat závěrečnou zprávu z doprůzkumu, respektive v ní rozpracovat variantní řešení projektu. Tuto povinnost žalovaný vyvozuje z metodického pokynu. Žalobkyně k tomuto zdůraznila, že v bodu 4. 2. přílohy č. 3 tohoto metodického pokynu je ovšem uvedeno, že variantní řešení mají být zpracována jen tehdy, jestliže k nápravě nelze navrhnout jednoznačné nápravné opatření, kdy zároveň bylo dle odborného posudku (zpracovaného na žádost žalovaného v říjnu 2018, jehož existenci vyjádření žalovaného zamlčuje) postaveno na jisto, že jiná než žalobkyní navržená řešení nejsou reálná.
20. Žalobkyně z výše uvedených důvodů považovala argumenty obsažené ve vyjádření žalovaného za zavádějící, neúplné a nepravdivé a navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí i opatření zrušil a věc vrátil MŽP k dalšímu řízení.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (souhlas žalovaného byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován). Městský soud rovněž neshledal důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání v rozsahu uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84).
23. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro posouzení věci relevantní skutečnosti.
24. Dle části 1. odst. 5 souhlasného stanoviska „*[v] rámci sanačních prací, které budou probíhat v etapách, bude nejprve proveden doprůzkum rozsahu znečištění na obou dílčích lokalitách a bude přesně vymapován rozsah znečištění. Na základě výsledků doprůzkumu bude upravena realizační dokumentace sanačních prací pro navazující etapy. Na lokalitě Slévárna budou odstraněny zbylé stavební konstrukce a bude provedena sanační odtěžba nadlimitně kontaminovaných zemín. Na lokalitě Strojárna bude provedena odtěžba kontaminovaných zemín a bude sanována stará dešťová kanalizace, která je zaústěna do vodoteče Bělá. Odtěžby zemín z jednotlivých sanačních jam budou ukončeny po prokázání splnění sanačních limitů stanovených pro zeminy. Zeminy kontaminované v úrovni pod cílovými limity odtěžby budou použity na druhou vrstvu zpětného zásypu sanačních výkopů. Zbytek sanačního výkopu bude zavezen vhodným inertním materiálem a svršek sanačního výkopu bude uveden do původního stavu, (zejména v místech zpevněných komunikací). Sanace saturované zóny na obou dílčích lokalitách bude realizována formou sanačního čerpání podpořené aplikací vhodné inovativní sanační technologie (chem. oxidace). Průběžně bude probíhat sanační čerpání a dekontaminace podzemních vod z vybudovaných vrtů, a sanační monitoring zemín, podzemních vod a odpadů.*“
25. Dle části 1. odst. 6 souhlasného stanoviska „*[p]ředkládaný projekt byl s OEREŠ MŽP před definitivním předložením konzultován a požadavky MŽP byly zhotovitelem akceptovány.*“
26. Dle části 1. odst. 7 souhlasného stanoviska „*[p]odrobnosti k lokalitě byly doloženy požadovaným způsobem.*“
27. Dle části 4. písm. a) souhlasného stanoviska „*[s]chválená projektová dokumentace „Dokončení sanace areálu strojírny a slévárny firmy J. Porkert v k.ú. Skuhrov nad Bělou“ (INTERPROJEKT ODPADY, s.r.o., září 2015) bude neměnnou součástí zadávací dokumentace.*“
28. Dle části 4. písm. g) souhlasného stanoviska „*[p]ráce budou prováděny v souladu s platnou legislativou a platnými MP MŽP, zejména s vyhláškou č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob vybraných ložisek, v platném znění, dále pak budou průzkumné práce na lokalitě realizovány dle MP MŽP č. 13 z roku 2005 [dále jen „MP 13“], aktualizovaná analýza rizik dle*

výše zmíněné vyhlášky a platného MP MŽP 1/2011 a doplnění databáze SEKM včetně vyhodnocení priority dle MP MŽP 2/2011 [dále jen „MP 2“].“

29. Z obsahu spisového materiálu dále soud uvádí části RoPD, jejichž porušením bylo v opatření odůvodněno nevyplacení dotace.
30. Dle části I., článku 5 RoPD (účel dotace), *„[c]ílem projektu je realizace sanace kontaminované lokality v Královéhradeckém kraji. Účelem dotace je úspěšná realizace Projektu.“*
31. Dle části I., článku 6 (povinnosti příjemce dotace charakterizující daný projekt), bodu 6. 2. RoPD, *„[p]říjemce dotace je povinen dodržet podmínky Závazného stanoviska Odboru environmentálních rizik a ekologických škod MŽP, které je přílohou žádosti projektu. Toto bude prokázáno stanoviskem Odboru environmentálních rizik a ekologických škod MŽP k závěrečnému vyhodnocení Projektu (tzv. ZVA). V tomto stanovisku musí být uvedeno, zda Příjemce dotace tyto podmínky splnil, či nesplnil, nebo je splnil pouze částečně.“*
32. Dle části IV., článku 2 (diferenciace sankcí za porušení povinností), bodu 2. 1. RoPD, *„[n]ení-li dále uvedeno jinak, představuje porušení povinností uvedených v tomto Rozhodnutí porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) a písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech a povede k odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši, v jaké byla rozpočtová kázeň porušena.“*
33. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
34. Dle § 14e odst. 1 ZRP *„[p]oskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).“*
35. Dle § 68 odst. 3 správního řádu *„[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“*
36. Dle přílohy č. 3 MP 1 ke kapitole „4.2 Doporučení postupu nápravných opatření s odhadem finančních nákladů“ *„[u] kontaminovaných území, kde nelze navrhnout jednoznačné nápravné opatření, se navrhuje variantní postupy. V tom případě musí být navržené varianty zhodnoceny ze všech relevantních hledisek (účinnost, kontrolovatelnost, ekonomická a časová náročnost, vyvolaná rizika během sanace, sekundární vlivy na životní prostředí, sociální a psychologické aspekty - zejména vnímání rizik a možností jejich eliminace a chápání společenských potřeb). Rovněž je nutné řádně zdůvodnit případnou nepřijatelnost ostatních diskutovaných variant.“*
37. V první řadě soud ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti namítanou žalobkyní ve třetí žalobní námitce (body 79-95 žaloby), ve které namítala, že opatření nebylo řádně odůvodněno, neboť se MŽP omezilo pouze na konstatování, že bylo vydáno nesouhlasné stanovisko a dle žalobkyně *„ovšem zcela absentuje jakýkoliv popis souvislosti mezi vydáním Nesouhlasného stanoviska a porušením RoPD a pro absenci závěrů a úvah MŽP je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné.“*
38. Odůvodnění opatření MŽP je rozděleno do třech částí, kdy první částí je vymezeno rozhodnutí o poskytnutí dotace, ve třetí části výpočet korekce za identifikované porušení podmínek RoPD a ve druhé části v rozsahu třech odstavců *„Popis identifikovaného porušení“*

podmínek RoPD“, kde je uvedeno: „Dne 17. 9. 2019 bylo příjemci dotace společnosti HIRAGANA s.r.o. odesláno nesouhlasné stanovisko OEREŠ pod č. j. MZPú2019/750/2640. MŽP vydalo nesouhlasné stanovisko k Závěrečné zprávě z doprůzkumu ve kterém je uvedeno následující: „MŽP vydává nesouhlasné stanovisko k předložené Závěrečné zprávě z doprůzkumu a navrhuje ukončení projektu z důvodu nesplnění požadavků Závazného stanoviska MŽP 71788/ENV/15 3468/750/15/LC ze dne 12. 11. 2015.“ Jak vyplývá z výše uvedeného stanoviska, nebyly ze strany příjemce dotace naplněny podmínky RoPD konkrétně podmínka stanovená v části I, čl. 5 a části I, čl. 6, bodu 6.2 RoPD. Jak je uvedeno výše, za toto pochybení je stanovena oprava v podmínkách RoPD v části IV, čl. 2, bodu 2.1. Z uvedeného stanoviska OEREŠ vyplývá, že došlo k nesplnění této podmínky v plném rozsahu, výše porušení rozpočtové kázně tak představuje plnou částku poskytnuté dotace (100 % dotace)“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem). Části souhlasného stanoviska relevantní pro část doprůzkumu před dokončením sanace jsou uvedeny shora.

39. Soud na tomto místě spolu s vypořádáním třetí žalobní námitky, posoudil i žalobní námitku čtvrtou, kterou žalobkyně namítala, že žalovaný až v napadeném rozhodnutí uvádí důvody pro nevyplacení dotace a napravuje nedostatečné odůvodnění MŽP. Z opatření MŽP, z nesouhlasného stanoviska OEREŠ (kterým argumentuje opatření MŽP) ani ze souhlasného stanoviska OEREŠ (jehož porušením argumentuje nesouhlasné stanovisko OEREŠ) není dle názoru soudu skutečně seznatelné, z jakých důvodů došlo k vydání opatření MŽP o nevyplacení dotace ve výši 178 448 069,25 Kč dle § 14e ZRP z celkem přiznaných 180 213 056,00 Kč [k vrácení již vyplacených prostředků ve výši 1 751 046,75 Kč stanovilo opatření postup dle § 14f ZRP (celková korekce tedy činí 180 199 116,00 Kč)].
40. Soud si je vědom ustálené judikatury NSS, dle které je správní řízení „ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada znamená, že řízení představuje jeden celek až do vydání rozhodnutí a pojímá se dohromady (ve svém komplexu). Jako jeden celek jsou vnímána též všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení (srov. např. rozsudek ze dne 15. 3. 2017, čj. 5 Azs 270/2016-39). V zásadě tedy není vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravil vady řízení před správním orgánem prvního stupně. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 10. 2004, čj. 5 Afs 16/2003-56, a rozsudky ze dne 28. 12. 2007, čj. 4 As 48/2007-80, ze dne 26. 3. 2008, čj. 9 As 64/2007-98, či ze dne 29. 11. 2012, čj. 4 Ads 97/2012-66), případné nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mohou být napraveny druhostupňovým rozhodnutím, jelikož rozhodnutí správních orgánů prvního a druhého stupně tvoří jeden celek. To platí tím spíše, když odvolací orgán vychází ze stejného spisového materiálu, resp. stejných skutkových zjištění jako správní orgán prvního stupně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2017, čj. 7 Azs 86/2017-33)“ (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 3. 2019, č. j. 1 Azs 459/2018-26). Žalovaný byl proto v souladu s rozsudkem NSS ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012 - 48 „oprávněně provést určité dílčí korekce odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jestliže jinak dojde k závěru, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy a je správné. V této souvislosti je přitom třeba zdůraznit, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007 – 80).“
41. Situace vymezené judikaturou shora však předpokládají stav, kdy druhostupňový orgán provede pouze dílčí korekce, doplnění, rozšíření nebo upřesnění odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Ačkoliv tedy žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí zdůvodnění postupu MŽP předcházejícího vydání opatření, nešlo o dílčí korekci, ale o

kompletní odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které v prvostupňovém rozhodnutí zcela absentovalo. Pouhé uvedení obecného odkazu na porušená ustanovení RoPD bez vymezení konkrétního jednání, kterým k porušení došlo, a rovněž absence uvedení konkrétního porušeného pravidla souhlasného stanoviska soud nevyhodnotil jako přijatelné odůvodnění opatření.

42. NSS v rozsudku ze dne 26. 01. 2006, čj. 4Ads 23/2004-49, konstatoval, že: *„[v]lastní výrok rozhodnutí nepřesvědčí plně o správnosti rozhodnutí, nebude-li řádně odůvodněn. Odůvodnění je shrnutím všech zjištěných skutečností odůvodňujících výrok rozhodnutí. Musí proto plně odpovídat skutečným výsledkům provedeného řízení. Správní řád výslovně určuje, že v odůvodnění se uvedou skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, způsob, jakým byly hodnoceny provedené důkazy a ostatní podklady, a konečně i úvahy, které vedly k aplikaci konkrétního právního předpisu na projednávanou věc. Při vypracování odůvodnění ponechává správní řád správnímu orgánu na vůli, jaký postup pokládá v konkrétní věci za nejvhodnější. Zpravidla, pokud jde o skutkovou stránku, se nejprve vyličí podstata věci, a potom následuje rozbor důkazů a ostatních podkladů rozhodnutí. V odůvodnění je nutno reagovat na připomínky a návrhy účastníků řízení, na jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí, a vypořádat se i s případnými rozpory v jednotlivých důkazech.“*
43. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), soud proto v nyní posuzované věci dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. opatření.
44. *Třetí žalobní námitka* byla proto z důvodů shora uvedených shledána důvodnou. Částečně důvodnou shledal osud i *čtvrtou žalobní námitku*, neboť v obecné rovině je dílčí náprava odůvodnění prvostupňového rozhodnutí možná, ale v nyní posuzovaném odůvodnění opatření zcela absentuje, přičemž překlenutím této absence druhostupňovým rozhodnutím by došlo k potlačení dvojinstančnosti správního řízení, ve kterém je smyslem opravného prostředku reagovat na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Ve vztahu k samotnému odůvodnění napadeného rozhodnutí soud dále upozorňuje na znění části I., čl. 6 bodu 6. 2. RoPD, dle kterého *„[p]říjemce dotace je povinen dodržet podmínky Závazného stanoviska Odboru environmentálních rizik a ekologických škod MŽP, které je přílohou žádosti projektu. Toto bude prokázáno stanoviskem Odboru environmentálních rizik a ekologických škod MŽP k závěrečnému vyhodnocení Projektu (tzv. ZVA)“* (pozn. zvýraznění doplněno soudem). V tomto bodě soud přisvědčuje žalobkyni, že projekt se ve své závěrečné fázi nepochybně nenacházel, neboť žalobkyně práce na projektu ještě ani nezačala, proto argumentace porušením části I., čl. 6 bodu 6. 2. RoPD není zcela srozumitelná. Závěrem napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, *„že příjemce dotace pro realizaci projektu nepřipravil podkladovou dokumentaci, která by byla schválena odborným garantem v oblasti nápravy ekologických škod a bylo k ní, v souladu s podmínkami RoPD, vydáno souhlasné stanovisko OEREŠ“* a že *„[v]zhledem k tomu, že příjemce dotace nebyl schopen naplnit podmínky RoPD - tedy doložit souhlasné stanovisko OEREŠ v souladu s podmínkou uvedenou v části I, čl. 6, bodu 6. 2., zjevně nemůže dojít k úspěšnému naplnění účelu dotace, a tedy ani ke splnění podmínky uvedené v části I. čl. 5 RoPD.“* Rovněž tyto závěry jsou dle soudu nesprávné, neboť před vydáním samotného RoPD bylo žalobkyní doloženo množství dokumentů, například projektová dokumentace včetně položkového rozpočtu (dokument č. 7), analýza rizik (dokument č. 9 + přílohy analýzy v dokumentech č. 8, 24 a 25) nebo studie proveditelnosti (dokument č. 10). Na základě všech příloh k žádosti o dotaci byla dotace RoPD přiznána.

Ve vztahu k doprůzkumu byl vypracován rovněž realizační projekt z doprůzkumu, který byl OEREŠ schválen.

45. Jak konstatoval NSS, *„[d]ůvod nepřezkoumatelnosti rozhodnutí odvolacího orgánu posuzujícího více oddělitelných skutkových nebo právních otázek může být [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] dán i toliko ve vztahu k některým z nich. Ostatní oddělitelné skutkové nebo právní otázky krajský soud přezkoumá vždy, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci“* (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74). Soud se proto zabýval i posouzením zbývajících žalobních námitek.
46. *První žalobní námitkou* žalobkyně namítala, že nemohla porušit podmínky souhlasného stanoviska, když k realizaci samotné sanace území dle projektu doposud nedošlo a probíhal pouze doprůzkum. S uvedeným se soud neztotožnil a shledal první námitkou nedůvodnou, neboť část 1. odst. 5 a část 4. písm. c) a d), jejichž znění je uvedeno shora, se vztahují i k fázi před zahájením samotné sanace území (tedy i doprůzkumu) a jejich porušení je proto obecně možné. V daném případě však podmínka uvedená v odst. 5 v části 1 souhlasného stanoviska byla žalobkyní splněna, neboť doprůzkum byl zcela prokazatelně proveden a rovněž došlo k úpravě realizační dokumentace. Bližší nároky na úpravu této dokumentace souhlasné stanovisko nevymezuje. Rovněž byla naplněna i podmínka uvedená pod písm. c) v části 4 souhlasného stanoviska, neboť realizační projekt doprůzkumu byl předložen a odsouhlasen (viz výzva ze dne 29. 6. 2018). K podmínce pod písm. d) v části 4. souhlasného stanoviska viz dále.
47. V napadeném rozhodnutí se konstatuje, že žalovaný shledal porušení souhlasného stanoviska (a tedy i RoPD) v nenaplnění podmínek uvedených pod písm. a) a d) 4. části souhlasného stanoviska. Vzhledem k tomu, že písm. a) ve 4. části pouze bez dalšího konstatuje, že souhlasné stanovisko je součástí zadávací dokumentace, z logiky věci je zřejmé, že vytčené ustanovení nemohla žalobkyně porušit, neboť na základě zadávací dokumentace bylo vydáno RoPD. Písm. d) ve 4. části požaduje realizaci projektu v souladu s platnou legislativou (vyhláškou 369) a metodickými pokyny MŽP (MP 1, MP 13, MP 2). Ke splnění podmínky pod písm. d) souhlasného stanoviska se vztahuje *žalobní námitka druhá*, kterou bylo žalobkyní namítáno, že zpráva z doprůzkumu splňovala náležitosti dle metodických pokynů a *žalobní námitka šestá*, kterou byl namítán rovněž soulad s vyhláškou 369.
48. V nesouhlasném stanovisku, jakožto i v napadeném rozhodnutí bylo žalobkyni vytýkáno nedostatečné rozpracování variantních řešení, včetně administrativních a institucionálních opatření. Dle přílohy č. 3, kapitoly 4.2, MP 1 se variantní řešení vypracuje pouze za situace, ve které nelze navrhnout jednoznačné nápravné opatření. Na tomto místě se soud zcela ztotožnil s tvrzením žalobkyně ke druhé žalobní námitce, kdy zdůraznila, že jednoznačné nápravné opatření bylo možno navrhnout a také navrhuto bylo, což potvrdil i odborný posudek, který si vyžádal sám OEREŠ, ve kterém se na str. 24 a 25 uvádí: *„[z]a stávajících podmínek a platnosti stávajících sanačních limitů lze konstatovat, že jiné možnosti řešení kontaminace dané lokality nejsou příliš reálné anebo by vedly k ještě vyšším finančním nárokům“* a že *„[d]le zkušeností z jiných lokalit se jiná než stávající řešení kontaminace (tj. kombinace odtěžby kontaminovaných zemín a sanace znečištěných podzemních vod inovativní metodou ISCO v kombinaci s odčerpáváním potenciálně přítomné volné fáze ropných látek z hladiny podzemní vody) v areálech bývalého podniku J. Porkert nejeví jako reálná.“* (pozn. zvýraznění doplněno soudem). Na základě odborného posudku a požadavků na zpracování závěrečné zprávy dle MP 1 byl tedy postup žalobkyně zcela legitimní a souladný s právními předpisy

a závěry žalovaného o nevyplacení dotace z důvodu absence rozpracování variantních řešení dle MP 1 byly nesprávné. Nadto soud z obsahu správního spisu ověřil, že žalobkyně na str. 148 – 154 závěrečné zprávy vymezuje (byť ve stručnosti) nad rámec jejích právních povinností 3 variantní řešení. Soud proto shledal *druhou žalobní námitku* důvodnou.

49. Soud shledal důvodnou i *šestou žalobní námitkou*, kterou žalobkyně namítala, že závěrečná zpráva z doprůzkumu je souladná s vyhláškou 369. Žalovaný na str. 15 napadeného rozhodnutí uvedl, že „[z]ávěrečná zpráva z doprůzkumu neodpovídá požadavkům vyhlášky č. 369/2004 Sb. A její přílohy č. 11 a ani požadavkům relevantních metodických pokynů MŽP.“ Dále na str. 13 napadeného rozhodnutí uvedl, že dle přílohy 11 k vyhlášce 369 je nezbytným rovněž provedení hodnocení rizik. Vedle toho skutečnost, že závěrečná zpráva z doprůzkumu neobsahuje analýzu rizik, neboť ta se vypracovává, až po skončení sanačních prací, žalovaný nerozporuje, naopak uvedené konstatuje na str. 9 a 14. napadeného rozhodnutí. Žalovaný toliko ve výzvě ze dne 24. 6. 2019 uvedl, že nedodržení vyhláškou 369 požadované struktury je způsobeno absencí kapitol Předběžný koncepční model znečištění, Vytipování látek potenciálního zájmu, Shrnutí celkového rizika a Omezení a nejistoty (podkapitola Hodnocení rizik). Soud v první řadě konstatuje, že pokud MŽP a žalovaný shledali porušení závazného stanoviska v absenci kapitol dle vyhlášky 369, měl být tento nesoulad vymezen v samotném rozhodnutí, nikoliv v jedné z více výzev OEREŠ. Po prověření spisové dokumentace pak soud doplňuje, že závěrečná zpráva z doprůzkumu požadované kapitoly obsahuje, a to Předběžný koncepční model znečištění na str. 43-45, Vytipování látek potenciálního zájmu na str. 41-43, Shrnutí celkového rizika na str. 142-144 a Omezení a nejistoty (podkapitola Hodnocení rizik) na str. 144-145 závěrečné zprávy z doprůzkumu. Soud po přezkumu struktury, obsahu a celkového provedení závěrečné zprávy z doprůzkumu dospěl k závěru, že je zpracována v souladu s vyhláškou 369, a to včetně hodnocení rizik uvedených na str. 129-147 závěrečné zprávy z doprůzkumu a analýzy rizik s aktualizovanými údaji v příloze č. 22 závěrečné zprávy z doprůzkumu. Soud proto uzavírá, že i šestá žalobní námitka je důvodná. K celkovému zpracování doprůzkumu se ostatně vyjádřil i odborný posudek na str. 26, kde je uvedeno, že „[d]oprůzkum lokality provedený sdružením Společnost pro sanaci J. Porkert Skuhrov nad Bělou v březnu 2018 (Hampl et al., 2018) je zpracován na vysoké odborné úrovni a nebyly k němu vzneseny zásadnější připomínky s výjimkou toho, že rozsah znečištění podzemních vod chlorovanými uhlovodíky může být plošně rozsáhlejší protažený ve směru proudění podzemních vod více k jihojihozápadu od budovy bývalé lisovny a soustružny, kde se aktuálně nenacházejí žádné průzkumné vrty.“ a že „[k]oncept řešení sanace obou dílčích lokalit lze za stávajících podmínek a platnosti stávajících sanačních limitů považovat za adekvátní i efektivní.“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem).
50. Nadto soud uvádí, že z napadeného rozhodnutí není zjevné, zda bral OEREŠ odborný posudek, který sám zadal k vypracování, v potaz celý nebo jen jeho vybrané části – v takovém případě by měl uvést, z jakého důvodu. V odborném posudku je totiž na str. 22 uvedeno mimo doporučení k vypracování nové analýzy rizik, že „[b]ylo zjištěno (a potvrzeno i aktuálním doprůzkumem v roce 2018): Plošný rozsah nadlimitní kontaminace zemin ropnými látkami je podstatně vyšší, než předpokládala AR, část znečištění byla sanací odstraněna; Rozsah a míra znečištění podzemních vod chlorovanými uhlovodíky je výrazně vyšší, než předpokládala AR; [...]“. Přes uvedené však OEREŠ v nesouhlasném stanovisku ze 17. 9. 2019 konstatuje, že je „toho názoru, že objem kontaminace a rizika z ní plynoucí jsou dle výsledků provedeného doprůzkumu v současnosti výrazně menší, než jaká předpokládal průzkum kontaminace v rámci projektu [...]. Na omezení a odstranění těchto rizik, je tedy potřeba vynaložit výrazně méně

prostředků než dosud požadoval projekt nápravných opatření.“ (pozn. zvýraznění doplněno soudem).

51. Žalobkyně konečně, *v páté žalobní námitce*, namítala, že realizace projektu je ve veřejném zájmu a měl být proveden test proporcionality, kterým by došlo k poměření veřejného zájmu na životním prostředí a veřejného zájmu na vynakládání veřejných finančních prostředků. Soud názor žalobkyně na existující povinnost OEREŠ, MŽP, resp. žalovaného provést v daném případě test proporcionality nesdílí. Pokud by se soud přiklonil k opačnému názoru, vedlo by to ve svém důsledku k absurdním závěrům, kdy by správní orgán rozhodující o poskytování dotací byl povinen posoudit a odůvodnit testem proporcionality každé své rozhodnutí, neboť zde vždy existuje veřejný zájem na hospodárném čerpání veřejných prostředků na straně jedné a zpravidla jiný veřejný zájem, ať již na příznivé životní prostředí, vzdělání, kulturu atd., na straně druhé.
52. Nad rámec shora uvedeného soud poznamenává, že vždy musí být rozhodováno v souladu s principem legitimního očekávání a právní jistoty. Proto je nepřijatelné, aby se poskytovatel dotace až následně, po vydání RoPD, rozhodl, že území určené k realizaci projektu (sanaci území) není dostatečně kontaminované pro poskytnutí dotace, neboť *„[j]e to poskytovatel dotace, který primárně svým rozhodnutím vytváří právní rámec, v jehož mezích má žadatel povinnost se pohybovat. Je to tedy právě poskytovatel dotace, který svým rozhodnutím stanoví podmínky poskytnutí dotace, ale i případné změny těchto podmínek. Pokud se žadatel pohyboval v legálním prostoru, který poskytovatel dotace vymezil svým rozhodnutím, nelze mu takové jednání přičítat k tíži.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009-63). Pokud měl poskytovatel dotace za to, že došlo k porušení podmínek pro poskytnutí dotace, je nezbytnou náležitostí rozhodnutí o nevyplacení dotace jasné, srozumitelné a přezkoumatelné odůvodnění, ze kterého lze bez pochybností shledat, jaké podmínky jakým jednáním žalobkyně porušila. Ve vztahu k právní jistotě adresátů správních rozhodnutí (v nyní posuzované věci právní jistota žalobkyně v závěry uvedené v RoPD) je o to spíše nutno bezvýjimečně trvat na precizním odůvodnění rozhodnutí, pokud má dojít k nevyplacení již pravomocně přiznané dotace. Jak judikoval NSS *„poskytnutím dotace získává příjemce podporu, na kterou není právní nárok. Poskytovateli dotaci proto nelze odepírat právo vymezit podmínky, na nichž bude pro účely poskytnutí dotace bezvýhradně trvat. Je jenom na něm rozhodnout, zda bude a za jakých podmínek určitý okruh projektů podporovat. Jestliže však učiní takovéto rozhodnutí, musí rovněž zohlednit, že jeho činnost ovlivňuje také následné ekonomické úvahy žadatelů o poskytnutí dotace a závazky, které na sebe tyto subjekty berou v souvislosti s realizací dotované zakázky a rovněž i v souladu se zásadou právní jistoty musí případné podmínky stanovit jasně a jednoznačně.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 Afs 90/2012-33).

VII. Závěr a náklady řízení

53. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.), v němž jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
54. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl v řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů. Žalobkyně byla v řízení před soudem zastoupena advokátem, má tedy právo na náhradu nákladů řízení sestávajících z nákladů zastoupení advokátem (tento je plátcem DPH) podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále též jen „advokátní

tarif“) a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Zástupce žalobkyně učinil dva úkony právní služby po 3 100 Kč + DPH [převzetí věci a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a za každý tento úkon mu náleží režijní paušál ve výši 300 Kč + DPH podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tak žalobkyni na náhradě nákladů řízení soud přiznal částku 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu